

Kvittar sambandið við fólkaflokkkin!

Løgmaður sigur, at teir kunnu ikki vera á báti saman, tí teir, ið stýra skulu samfelagsskútuni, megu vera álitandi. Tað eru samgongumenn ikki. Róðursmaðurin hevur eftir øllum at døma fyri langari tíð givið skarvin yvir. Tí rekst skútan fyri vág og vind, skrivar Jørgen Thomsen, tingmaður javanaðarflokksins m.a. í hesi politisku viðmerkingini.

Tá ið krubban er tóm, tá bitast hestarnir.

Hetta er eitt sera beinræðið orðatak, og ógvuliga hóskiligt sum yvirskrift til ta blaðskrivning, sum fer fram ímillum samgongumenn í hesum døgum.

Tað er ikki smávegis sum teir høgga hvor eftir øðrum í bløðnum og væntast henda orrusta at harðna, tess nærri ið vit koma valinum. Hetta kemst av, at politikururin sum festur varð í samgonguskjalið er fullkomiliga miseyndaður, frá øðrum enda til annan.

Hetta kemur serliga

fram nú, eftir at «Det rådgivende udvalg vedrørende Færøerne», er komið við sínum dapra dómi um stýrslagið, sum sitandi samgonga hevur nýtt í figgjarmálum.

Pauli Ellefsen sigur seg at hava verið í dýrastu neyð hesi árin, tí hann hevur havt fólkaflokkinn at dragast við, og hesin flokkur hevur tvinni árværsm brek, sum gera, at ikki ber til at flætta við hesar menn. Hetta verður sagt í grein í Dimmu nú um dagarnar.

Løgmaður visir á, at hesi brek eru ikki ókend

fyrí Føroya fólk og tað serstakliga fyrí teimum, sum hava verið uppi í føroyskum politikki í seinri árum. Hann sigur bart út, at fólkaflokkurin er óálitandi, og rekur andstöðu-politikk í síni egna samgongu, við sínum yvirbjóðingarpolitikki.

Hann visir á, at hesin dómur varð felður av okkum, tá ið vit høvdu samstarv við fólkaflokkinn. Hesum vilja vit á ongum sinni mótmæla.

Tá ið seinasta samgonga varð slitin av fólkaflokkinum, sum ikki vildi standa við samgongu-

skjalið, hevði Pauli Ellefsen, formaður sambandsflokksins, sum nú er lögmaður í Føroyum, eitt annað skrivingarlag. Tá varð døgliga víst á, at tað júst var javnaðarflokkurin, ið stakk halan í millum beinini fyrí at sleppa undan ábyrgdini.

Síðan leyp sambandsflokkurin við Paula Ellefsen á odda, um hálts fólkafloksins, eftir fyrsta samráðingarmfarum skipan av landsstýri. Tí nú skuldi rekast borgarligur politikur saman við politiska lítlabeiggja teirra, fólkaflokkinum.

Eftir at fólkaflokkurin hevur slept síni egna stevnuskrá og sjálvstýrismeylinum, eru sambandið og fólkaflokkurin teir mest átoku flokkar á tingi. Vert er at nevna, at nú er fólkaflokkurin farin at veia uppi í innanhýsis donskum politikki, og harvið enn meiri áttokur sambandsflokkinum.

Rættiliga sjónskt er at siggja á allari blaðskrivningi dag, at nú royna allir samgonguflokkarnir at spjálka seg burtur úr politiska rasshaftinum.

Formaður sjálvstýrisflokksins ger eisini sínar royndir at komast leysur av hesari flokkjuni. Hetta verður gjørt í Tingakrossi nú um dagarnar, har hann í einum svari til lögms minnir hendan á, at tað er sambandsflokkurin, sum hevur strongt á, fyrí at økia um peningánýtisluna í hesum samfelag. Víst verður eisini á, at peningánýtislán ikki einans er farin til iløgur. Hann sigur í greinini:

«Hesar øktu landsútreiðslur hava bæði verið til nýtslu og iløgur. Tað er veruleikin.»

Nú er tað ikki sjáldan, at vit fáa at vita, at risavoksturinn í landsútreiðslunum, sum sitandi samgonga hevur fram, einans er farin til iløgur. Hesa metan hevur formaður sjálvstýrisflokksins ikki sambært grein í Tingakrossi nr. 23 frá 8. juni í ár, og tað so langt í frá. Henda hansara áskoðan fær viðhald frá fleiri síðum.

Eitt demokratiskt samfelag verður stýrt við lógávu, skal vend fáast í, ella skal broyting fáast í

figgiarligu gongdina, ella skal studningsskipanin broytast, so hendir hetta ikki av sær sjálvum. Men so megu lógir broytast, so megu lógir smíðast. Hesum sleppur einki ábyrgdarstýri undan. Lógarbroytingar verða eins neyðugar í teimum góðu tíðum, sum í teimum minni góðu tíðum.

Sambært blaðskrivning samgongumanna og sambært lögmann í Dimmu, so hevur ikki verið gjørligt at stýra samfelagnum.

Løgmaður sigur, at teir kunnu ikki vera á báti saman, tí teir, ið stýra skulu samfelagsskútuni, megu vera álitandi. Tað eru samgongumenn ikki. Róðursmaðurin hevur eftir øllum at døma fyri langari tíð givið skarvin yvir. Tí rekst skútan fyri vág og vind.

Jørgen Thomsen

virkin journalistur at leggja dulnevi til huldubrev- og kvøður.

Eg havi tó ábyrgd av teimum brøvum, sum verða prentað í Sosialinum undir dulnevni. Tað hevur verið síður í Føroyum at prenta dulnevnd lesarabrev. Hetta hevur eisini gjørt, at mangir lesarar aftra seg ikki fyrí at seta sínar meiningar á prent. Tað hevur so sínar fyrimunir og vansar. Fyrimunir: tí tá tora fólk, sum annars ikki ynskja at koma í anglettin, at gera vart við skeivleikar, órættvisi o.l. Vansar: tí tá verður skrivningin oftani á einum sera lágum støði — oftani útspallandi og persónlig.

So Martin, eg trúgvi tú manst vita eins væl og eg, hvussu torført tað kann vera at velja og vraka millum tey mongu dulnevndu lesarabrevini og skyna á, hvar hárfina markið er millum politikar/samfelagsligar øðrumegin og reint persónligar atfinningar ella álóp hinumegin.

Sum nýggjur í leiðsluni her á blaðnum skal eg eisini standa mínar royndir og harvið fylgja barna-

sjúkur.

Hvat viðvíkri hesum innlegginum «Kvøða til kvøðu», so skilji eg, at tú ikki bert er vónsvikin av, at vit hava tikið tað upp, men tú ert vreiður og nær-um hatskur — tá tú samanber alt tað, sum Sosialurin hevur staðið fyrí við óhmskuskviving Dagblaðsins.

Har haldi eg tú ger eitt mistak, men tað skal ikki skilja okkum.

Vit gera óll mistøk — eingin er fullkomin. Men tað ger mær vissuliga ilt, at tú út frá hesum eina innleggi tekur grundarlagið undan øllum tí, sum bæði eg sjálvur og onnur hava skrivað í Sosialinum.

I innlegginum tú sipar til, verður gjøldur gjørt burtur úr einum ávisum persóni og samfelagsliga/politiska virkseminum hjá.

Tú skrivar, at hetta er óreint og skitið gjørt.

Eg eri ikki bangin fyrí at viðganga, at fleiri av setningunum/ordunum í hesi «Kvøðu» eru í so persónligar og samfelagsliga/politiska virkseminum hjá umrødda persóni heilt óviðkomandi. Eg havi tian-

verri ikki givið mær far

um, at tað var so persónligt — skitið og óreint — sum tú skrivar. Her havi eg verið ov gáløysin — viðgangi eg.

Nakrir av setningunum ella ordunum áttu at verið strikað ella broytt, soleiðis, at «Kvøðan» snúði seg um sakina og ikki um persónligar eginleikar.

Slikur kritikkur sum tín og annar við ger, at ein vandur sær betri um eina aðru ferð.

Men tað er so eisini spurningurin um, hvussu erkvisin ein kann vera. Dulnevndi lesarin, sum hevur skrivað «Kvøðuna» man halda okkum vera í so erkvisnar, um vit ikki tóku innlegg hansara upp í heilum liki, tí ikki er óvanligt, at persónar, sum eru frammi í samfelagskjakinum og sjálvir markera seg, standa fyrí skotum.

Men Martin, eg viðgangi, at har varð farið ov langt. Kortini haldi eg, at tú sjálvur vaðar longri út enn tú grynir í tinni rættiliga einvis og áleypandi grein.

Tú ger ta nógvu skrivning í Sosialinum — bæði navngivnar og dulnevndar greinir og lesarabrev —

um høgðarákið og tess avleiðingar til einkis. Her haldi eg tú fer skeivur. Ella meinar tú, at leiðslan á Sosialinum átti at sent greinar og lesarabrev, ið eru vend ímóti Dagblaðnum og tí, sum har stendur, aftur til avsenderan við svarinum, at nú er nokk av hasum!!!

Sjálvandi skal ein ansa eftir ikki at gera ov nógv av. Men harafturimóti skal ein eisini alla tíðina byrgja upp fyrí tí hetsi og ágangi, teirri ósakligu og óhøvisku skrivning, sum er í ávisum bløðum ímóti ávisum fólki, feløgum, felagsskapum, flokkum og hugsjónum. Tann, ið tegir, samtykkir. Og vilja vit ikki samtykkja, so megu vit heldur ikki tega.

Eg ætli mær so ikki at geva teimum mongu lesarunum av Sosialinum munurkurv. Tvørturímóti er tað mín uppgáva at vera við til at skapa tað forum, ið kann hýsa teirra hugsanum og meiningum.

Tú hevur jú eisini hug at gera gjøldur burtur úr skrivning míni um blaðetik. Eisini har haldi eg tú er órættvisur, tí tú generaliserar út frá einum ávisum dæmi, har tú

sjálvur er meira ella minni persónliga engageraður.

Tú skrivar niðurstæði, at vit á Sosialinum lova okkum at læra onnur blaðfólk, hvussu bløð skulu skrivast og prýðast við myndum.

Martin, hvi skrivar tú so! Sipar tú til grein mína um Kirkjubømyndirnar, so haldi eg tú fer skeivur. Má viðganga, at eg kenni teg ikki aftur á teimum greinum, sum tú annars sjálvur mangan hevur latið til Sosialin.

Eg ætli mær ikki at læra aðrar blaðmenn, hvussu bløð skulu skrivaðast ella prýðast við myndum. Men fyrí tað havi eg loyvi til — eigi eg — at gera vart við tað, tá skrivfrælsið verður miðvíst niðurbrotið, eitt nú við at svina eina bygd og tað fólk, har býr, út við miðvíst útvaldum hálvum myndum. So Martin, har skilji eg ikki rættiliga, at tú forhánisliga skal brúka vendingina «vit vilja læra onnur blaðfólk, hvussu bløð skulu prýðast við myndum».

At tú ger Sosialin til Asosialin stendur fyrí tína egna rokning.

Kritikkur skal til. Hann

er góður, sunnur og neyðugur, tá hann er ætlaður at vera uppbyggjandi heldur enn niðurbrotandi.

Nakað av tínum kritikki er beinrakin. Men tianverri gjørdi tú teg til dómarar og dæmi alt tað, sum Sosialurin og tey fólk, ið skriva í hetta blað standa fyrí — gav tí lortaspannina. Nú kunnu lesararnir so sjálvir meta um skrivning okkara.

Jan Müller

sosialurin
telf. 11820

DANICA — køkurin

P/f HELLA

Tóringsgata 41
Tlf. 16477 Box 351
3800 Tórshavn